

[Svend Auken]

telse, der nu sker af formueskatten. Der er så meget andet, spekulanter ikke bryder sig om i det danske samfund.

Nej, hovedforklaringen på, at mange mennesker er rejst inden for det sidste år, er, at der er fremgang i beskæftigelsen uden for Danmarks grænser, først og fremmest i Sverige, og da dygtige danske arbejdere og funktionærer ikke kan få arbejde i deres eget land, er de tvunget til at søge arbejde i andre lande. Det er sørgeligt, at vi nu må indrette arbejdsformidlingen på at skaffe folk arbejde i Malmøområdet, i stedet for at vi havde virksomheder, også gerne svenske virksomheder, i Danmark, som vi kunne tilbyde folk arbejde på.

Når jeg nu taler om Sverige, så er der også eksempler på, at vi ikke skal kopiere Sverige. Jeg tog det eksempel frem, fordi statsministeren den ene gang efter den anden har sagt: Hvis vi opkræver betaling for at gå til læge her i Danmark – det er jo en af statsministerens mest interessante afbureaukratiseringsideer – så vil vi få et lige så godt primært sundhedssystem, som de har i Sverige. Sandheden er – og det er fru Kirsten Lee og jeg enige om – at vores system er langt bedre, og derfor siger Socialdemokratiet, selv om det måske lyder lidt konservativt: Hvorfor ødelægge noget, som fungerer ganske udmærket, nemlig det vederlagsfri primære sundhedssystem?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er også i første række til fru Kirsten Lee, som jeg forstod talte om, at vi skulle gå ind for et særligt socialiseret sundhedsvæsen her i landet. Det må jo være de tværfaglige sundhedscentre, som Socialdemokratiet har peget på, som fru Kirsten Lee opfatter som en socialisering af vores sundhedsvæsen. Tværfaglige sundhedscentre er faktisk noget, man etablerer over store dele af landet i øjeblikket med mange forskellige personalegrupper tilknyttet. Vi har foreslået det som forsøg, og jeg synes, det er trist, at De Radikale og fru Kirsten Lee vil forhindre, at der foretages forsøg i den primære sundhedssektor på at gøre tingene noget bedre for patienterne.

Til det med registreringen vil jeg gerne sige, at regeringen jo taler meget om afbureaukratisering, og derfor er jeg også spændt på, om der i afbureaukratiseringsplanen, som man åben-

bart ikke tør offentliggøre før i morgen, også er denne særlige selvrisikoorndning på medicinudgifterne, som jo i hvert fald vil indebære en enorm administration, en enorm bureaukratisering, kontrol og nye overvågningssystemer.

Det bliver sådan, at sygesikringen løbende skal indtaste samtlige receptkopier på edb med angivelse af borgerens CPR-nr. Når så den enkelte borger når et forbrug af medicin på 800 kr. – det kan man jo tælle sammen fra recepterne – skal han have udskrevet et tilskudskort, som han så skal medbringe på apoteket.

Man anslår, at det vil give en administrationsudgift på 20 mio. kr. Det vil betyde, at hver indtastning kun skulle koste 20 øre, så mange millioner indtastninger vil det system, man forestiller sig fra regeringens side, rent faktisk betyde. Det vil blive vanvittigt dyrt, og det vil være generende for borgerne. Det er helt urealistisk at tro, at der ikke skulle være mere end 20 mio. kr. i omkostninger.

Henning Andersen (KF):

Jeg har lyttet meget interesseret til hr. Svend Aukens tale. Jeg lyttede til de betragtninger, hr. Svend Auken havde om udlandet og om Sverige. Jeg sad og kom til at tænke på min barnheds by. Jeg er født og opvokset i Skagen. Der er det ved Skagen, at der er det specielle lys – og det ved medlemmerne her i salen – som jo har inspireret kunstnerne igennem årtier. Jeg sad og tænkte på, hvad en skagbo ville sige, når han havde hørt på den tale, hr. Svend Auken har afleveret her i finanslovdebatten. De er jo af få ord deroppe. Jeg tror, han ville have sagt: »Det var så det. Og hvad så?«

Det er jo hr. Svend Aukens og Socialdemokratiets problem, at de har ingen løsning. Der var én sætning, som jeg er enig med hr. Svend Auken i: der er ingen smutveje ud af dansk samfundsøkonomis problemer, sagde hr. Svend Auken, og det er rigtigt. Men det største problem er, føler jeg, at Socialdemokratiet har udviklet sig til at være det mest reaktionære parti i Folketinget. Alt skal være, som det var; intet må ændres.

Jeg skal i dag ikke sige så meget om selve finanslovaftalens hovedelementer. De blev rimelig grundigt drøftet og belyst under den debat, vi havde i går. Her tænker jeg først og fremmest på aftalerne på dagpengeområdet, det sociale område og sundhedsområdet. Men jeg har alli-